

22° listopada 1863,
nieдіela

Kochana Mamusiu

Minał 19: niepisaliśmy do mamy
ani do Jusi, dzisiaj ~~17~~ 18 lipca chcia-
byśmy pisać do Lesi, ale nieдіela,
więc już do mamy pisać musimy.
Mamyśmy ~~inną~~ ~~istotną~~ ~~edai~~ a
intensywną sprawę, i niewiem od czego
sączy. Jaśnie mnie coś pedzi, teraz
mama się moją ornat ku ukończeniu
i nad nią co się pracuje, tyhio
lepsze już skomponowa, teraz koniec prąd.
a potem jeszcze drobne kawałki
zrobić musimy. Dusi się to mi pisać
przechodziła. Długo haftuję, S. Biał
mi czyta, i to wielka rozkosz.
Jas przyjechał, i wygląda swobodny,
Jusia też wygląda sreszliwsza, a
mymuży się jas lepszy. Co się ma
znaesze się się jej rodzi i spowiada.
Chwała Bogu tysiąc razy. Pre-
gdaż na Jusi ~~in~~ ~~in~~ ~~in~~, była ona
bardzo ciekawa na jakas głębie
i nieważki, ale czy był czy nie je-
den zawód je smieszny, zdawało się

miata serce bardziej do sukcesu
przystępnie, jakby nie pogardzała
darami Bożym, jak u niej ca-
sem się edaje. Biedna ona, jej
słochetna dusza ciżkie ma
walki z sfalszowanymi rozumem
i wychowaniem. Obych Pan Bóg
swojego raczył mieć pod opiekę
swoją, i nie dał nappierkniejszym
latom sięcia speksneć na wrażeń-
nem tropieniu się.

Bez ten cały 19^{ty} myślatam o Ma-
mie, niewiem dla czego między
innymi rozważałam, owsie drogi
ta, mnie szczególnie wronsa.

Ten dzień nie edaje mi się po-
dobnym do innych, tyle z nim
wspomnień. a między innymi,
czy pamiętam. Mama je zawsze
Mamie. tylko winnować mieliśmy.
A i dzisiaj Mamuni winnowij
to jak mówił - Ormond, kiedy
mu syn w boju zginął a przy-
janie z kondolencjami do
niego przychodzili, "I like better
~~my dead son, than I prefer my~~
dead son, to any living son's

in Christendom." Egle pociechy⁴⁵¹,
a jednak bardzo smutno. Proszaj²
drugiej strony smutno być
smierci.

O Władysławie dziś bym miata do
powiedzenia od ostatniej niedzieli.
Kaidem tenaz dzień edaje mi się
wiekiem. Tak jak na wiosnę parki
rozkwitają, i jak kaidem promień
słońca i kaidem kropła deszczu
nowe przynosi smiany, tak
na ~~tego~~ dzierba coraz coś mi się
pod rękami rozwija nowego. i
tak żywieć cześć, kochana Mamo,
wszystkie strony jego serca w mo-
jem ręku. Tak jakbyś piszący
instrument ~~orako~~ miata, i
czuła jak pisznie klawisz, ~~dot-~~
~~krivica~~ odpowiadają. Prawda że
nie sawse; i nie sąz jakiś
dźwięk przykry, martwy, ale
prowie pewne w tedy jestem, że to
ja fałszywie dostrętałem, że to ja
strony popletalam poswałam,
a że byłam była panis siebie,
to jestem panis jego duszy, jego
serca i myśli. Miama dnia sięby

nie rabował bez końca, ~~ale~~ kiedy wie-
czór alkunię do paciera i schyliwszy
głową mówi: "mój Boże znów!".
i dopieroz wyleśa swoje winy, dodając,
sąma niewiem czy do siebie, czy do
Dana Boga; "a jednak chciałem, ale
nie dotrzymałem" i dopieroz prosi o
siłę i wolę, to już w samych wodach
widzę korupcję. Pan Petil mówił
o nim: il est distrait, paresseux
et flâneur. i słysząc bo jest
takie nieznośnię wolny we wszy-
stkim, i zawsze ostatnia. Ale to
mnie i dobre bo inaczej byłby było
skłonny do samozniszczenia, a
Zamiast tego ciągle ma upokorzenia.
Jego profesor mówił mi że jego praca
w domu sobionca jest z lepszych
jego klasy, ale je zapytany o
co w klasie, zawsze przez innych
wypredzony, bo taki roztrącony.
Je inni chłopcy go ciągle z tego
powodu nęcają. Dają mi się z
szkolą jest dla niego nieoceniony.
Mówiłam jego profesorowi, że mi
mówią niebóży, że na poprawienie
tego balamuctwa jedynem lekarstwem oddać

452

go na ^{pensionnaire}
Demi ~~intéressé~~ t. j. od 7½ 2 rana do 7 7
wieczół; na noe wracają do domu, a on
ni na to. " Si Ladislas était en enfance
pauvre, et que tout son avenir dépendait
de son travail, je dirais: oui, car certaine-
ment cela le corrigerait de sa lenteur.
Mais pour lui, je crois que la
chose essentielle est qu'il devienne
un homme distingué or pour cela
l'instruction doit être à la seconde
place, et l'éducation à la première.
~~et pour cela~~, si j'étais son Père,
je le garderais chez moi, tout en
le faisant étudier au lycée
jusqu'à quatorze ans au moins,
après, le contact ^{de ses camarades} lui sera
utile maintenant, je crois qu'il
y perdrait, ~~et~~ et ce serait dommage
car vous ne sauriez croire comme
il tranche sur les autres en-
fants. Le lycée Charlemagne
est le lycée de la bourgeoisie
honnête et laborieuse, mais
sans traditions, Ladislas a des tra-
ditions, et cela se sent, et je crain-
drais que cela ne s'efface. " Wogóle
dotychczas mało jest cnoty na emulacy. Naj

lepiej się z nim udaje wilka surowość
(rozumie się, nie ostrość) przy wielkiem kocha-
niu. Był dzisiaj u X. Pontlevo, i opo-
wiadał mi, że mu X. P. mówił o ~~nie~~^{tych}
uczuciach, mówił mu vs lui sez pas grande
tenez vous, et ils serous j'aurais de vs.
respecter." Ja pragnęłam żeby Władysław
do innego X. P. chodził do opowiedzi, bo laus
si i X. P. Pontlevo mi dożył ma dla
niego czasu, i wspomina o jego wadach
z jedną opowiedzi ma drugą, ale Władysław
zabł był zmieniac, i wspomnie swistości
X. P. Pontlevo więcej warta niż stonania
i pomni innego kida Lombardij i
teraz niebezpieczeństwa szkoły, czejnij-
szym go zrobić. Moja Mamma
straznic się o swoim bracie rozpi-
suje ale to mój wina, jutro chey
do si i celi napisoi. Tymczasem
koniec żeby mi opowiedzi. Rze i wótki
Mammai caluj. Jus' mówię względem
poselstwa, tak robi jak koto cyko-
mitok wcydruje. Legarsch Cioci Diny
dala, Bregnetowi naprawie i odeslala
Mami przez Panna Górske, palita
Jarowany odczył przez V. Selajowski
Sostumi Siskans nojeszczem